

פריה הקודמים, שכללו לא מעט שירים יפים, היא ניסתה להתחכם, להיות פואטית מדי, אולי בגלל שהיא בעצמה עוסקת בחקר ספרות. בספרה החדש היא טבעית יותר, משוחררת מתבניות של "איך צריך לכתוב" ולא מפחדת מהבנאלי.

בשירתה מנסה בריוסף להקיף כמעט את כל הנר- שאים האפשריים. היא יורה לכל הכיוונים ופעמים רבות פוגעת. הכאב אצלה נמהל בהומור, הפילוסוף פיות הגדולות באות לידי ביטוי בדוגמאות מחיי היום-יום. ב"סונטת העגבנייה המיובשת" היא כותבת (על עצמה, כמובן): "כמו העגבנייה המיובשת שעכשיו/ מונחת בצנצנת עם השום והשמיר/ בלי לדעת על סכין, מזלג או כף". היום-יומי מכיל את הנשגב.

הספר מחולק לשבעה שערים: "זמן", "דיוקן", "על הגדר", "האצבע", "זעקה של זכר שחור", "חוזרת כרגיל" ו"המקום הכואב". "המקום הכואב" היא פואמה מרגשת בה מנסה המשוררת לגעת בישראליות, ביהדות ובמשפחתה דרך זיכרונות ילדותה או ההיפך - לגעת בעצמה, במקום הכואב. "מה יש פה להסביר." או שאתה מכיר את המקום הכואב/ או שאתה לא מכיר."

בריוסף מזמינה את הקורא לגעת במקום הכואב בלי התייפיות, בלי רבדים של פרשנות. השיר בשער האחורי של הספר ממחיש זאת בצורה הטובה ביותר: "כמו איש עיוור שעובר כביש בחלום/ ופלא תאום מחבקת אותו אשה בעירום, / בלי כריכה, בלי צילום מימי נעורי, / בלי רכילות, בלי כלום - / ככה תקרא, אם תוכל, את ספר שירי".

עופר של

ארגוס בע"מ מידע קטעי עיתונות

בצלאל 8, ת.ד. 2431, ירושלים 91024
טל' 02-6240004, פקס 02-6245688

צפון-1

שבועון

עכו

24.07.98

412

70 71

שירה

לגעת במקום הכואב

51236
"הלא", מאת חמוטל בר-יוסף,
הוצאת כרמל, 100 עמ'

חמוטל בריוסף היא משוררת וחוקרת ספרות. ספרה החדש, "הלא", מצטרף אל חמישה ספרי שירה שכתבה עד היום, ונראה כי הוא הטוב מביניהם. בס-